

opusdei.org

Symbolika biblijnego opisu Stworzenia (I)

Sukcesywnie będziemy zamieszczać fragmenty kazań Josefa Kard. Ratzingera „Na początku Bóg stworzył... Konsekwencje wiary w stworzenie” z 1985 r.

02-07-2017

Rozumność wiary w stworzenie

Stwierdzenie to musimy pogłębić, idąc w dwóch kierunkach. Po pierwsze, chodzi o „fakt” stworzenia. Ów „fakt” wymaga powodu; odsyła

do mocy, która stała na początku i mogła powiedzieć: „Niech się stanie!”. W XIX wieku wyglądało to inaczej. Nauki przyrodnicze były pod wpływem dwóch wielkich zasad: zasady zachowania materii i zasady zachowania energii. W ich świetle świat jawił się jako wiecznie trwający, poddany niezmiennym prawom przyrody kosmos, który istnieje sam w sobie i nie potrzebuje niczego poza sobą. Kosmos jawił się jako całość, o której Laplace mógł powiedzieć: „Nie potrzebuję już hipotezy Boga”. Potem jednak pojawiły się nowe odkrycia. Sformułowano zasadę entropii, mówiącą, że energia przechodzi w stan, z którego nie można jej już przywrócić.

To jednak oznacza, że świat poddany jest prawu stawania się i przemijania. W świat wpisana jest czasowość. Następnie odkryto przemianę materii w energię, co

gruntownie zmieniło obydwie zasady zachowania. Później przyszła jeszcze teoria względności, a także inne odkrycia, które pokazały, że świat niejako niesie w sobie swój zegar – zegar, który pozwala nam na rozpoznanie początku i końca, drogi od źródła do zakończenia. Nawet jeśli odcinek upływającego czasu niezwykle się rozszerzył, to jednak – przy wiedzy o czasowości bytu – przez ciemność miliardów lat znowu można dostrzec tę chwilę, o której mówi Biblia: ten początek, który wskazuje na tego, kto miał moc powołania bytu do istnienia, do powiedzenia: „Niech się stanie” – i stało się.

Druga uwaga nie odnosi się do czystego „faktu” bycia. W pewnym sensie dotyczy ona „projektu” świata, modelu, który leży u jego podstaw. „Niech się stanie” nie oznaczało powstania chaotycznej mieszaniny. Im bardziej poznajemy świat, tym

lepiej widzimy rozum, którego drogi możemy tylko śledzić z podziwem. Poprzez nie w całkiem nowy sposób widzimy tego Ducha Stworzyciela, któremu zawdzięczamy również nasz rozum.

Albert Einstein powiedział kiedyś, że w prawach przyrody „objawia się tak potężny rozum, że wobec niego wszelki sens ludzkiego myślenia i porządkowania wydaje się niczym”. Poznajemy, że w olbrzymich przestrzeniach, w świecie gwiazd objawia się rozum, który utrzymuje kosmos w jedności. Coraz lepiej widzimy też to, co najmniejsze, komórkę, pierwotne struktury życia; również tutaj odkrywamy rozumność, która budzi w nas podziw, tak że za św. Bonawenturą musimy powiedzieć: „Kto tego nie widzi, jest ślepy. Kto tego nie słyszy, jest głuchy. Kto nie zaczyna tu wychwalać Stworzyciela, jest niemy”.

Jacques Monod, odrzucający wszelką
wiarę jako nienaukową i
sprowadzający cały świat do
współgrania przypadku i
konieczności, w dziele, w którym
stara się przedstawić i uzasadnić
swoją wizję świata, opowiada, że po
wykładach, które później złożyły się
na książkę, Francois Mauriac
powiedział: „To, co mówi ten
profesor, jest jeszcze bardziej
niewiarygodne niż to, w co wierzymy
my, biedni chrześcijanie"`. Monod
temu nie zaprzecza. Jego teza brzmi:
cały koncert przyrody zaczyna się od
błędów i fałszywych nut. Przyznaje
sam, że taka wizja jest absurdalna.
Ale metoda naukowa – twierdzi –
zmusza do tego, aby nie dopuścić do
postawienia pytania, na które
odpowiedź musiałaby brzmieć:
„Bóg”. Można tylko powiedzieć: Cóż
za nędzna metoda.

Poprzez rozumność stworzenia
patrzy na nas sam Bóg. Fizyka i

biologia, nauki przyrodnicze jako takie dostarczyły nam niezwyklej opowieści o stworzeniu z wielkimi, nowymi obrazami, pozwalającymi nam na rozpoznanie oblicza Stwórcy i na ponowne stwierdzenie: Tak, u początku i u źródła wszelkiego bytu stoi Duch-Stwórca. Świat nie jest wytworem ciemności i bezsensu, lecz pochodzi z rozumienia; pochodzi z wolności, z piękna, które jest miłością. Zobaczenie tego daje nam odwagę pozwalającą nam żyć, dającą nam moc do tego, aby spokojnie stawić czoło przygodzie życia.

Następny tekst

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/symbolika-biblijnego-opisu-stworzenia-i/> (27-04-2025)